

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Petra Pospíšila a JUDr. Kateřiny Mrázové, Ph.D., v právní věci žalobce **Ing. L. Z.**, zastoupeného Mgr. Kateřinou Tomáškovou, advokátkou se sídlem Brno, Vinohrady 794/45, proti žalovanému **Krajskému úřadu Jihomoravského kraje**, se sídlem Brno, Žerotínovo náměstí 3/5, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 10. 2015, č. j. JMK 128144/2015, sp. zn. S-JMK 121917/2015/ODOS/Ša,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 6. 10. 2015, č. j. JMK 128144/2015, sp. zn. S-JMK 121917/2015/ODOS/Ša, **se zrušuje** a věc **se vrací** k dalšímu řízení žalovanému.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 14 200 Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho advokátky Mgr. Kateřiny Tomáškové.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci a shrnutí obsahu rozhodnutí správních orgánů

[1] Rozhodnutím ze dne 21. 5. 2015, č. j. MVNM/16430/2015, Městský úřad Veselí nad Moravou podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, zamítl námitky žalobce a potvrdil záznam bodů v jeho evidenční kartě řidiče.

[2] Odvolání žalobce žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím zamítl podle § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, pro opožděnost. V odůvodnění konstatoval, že rozhodnutí městského úřadu bylo žalobci doručeno do vlastních rukou dne 11. 6. 2015. Zákonná patnáctidenní odvolací lhůta uplynula dnem 26. 6. 2015. Odvolání datované dnem 26. 6. 2015 bylo městskému úřadu zasláno poštou dne 1. 7. 2015, jak vyplynulo z příslušné obálky, a došlo mu dne 2. 7. 2015. Aby bylo odvolání v daném případě odvolání včasné, musela by být příslušná zásilka podána na poště nejpozději dne 26. 6. 2015. Tak tomu však nebylo a rozhodnutí městského úřadu dne 27. 6. 2015 nabylo právní moci. Žalovaný dodal, že neshledal naplnění předpokladů pro zahájení přezkumného řízení, obnovu řízení či vydání nového rozhodnutí.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

[3] Ve včas podané žalobě žalobce uvedl, že dne 26. 6. 2015 podal proti rozhodnutí městského úřadu (u něhož věc vyřizovala osoba označená J. V.) odvolání e-mailem na e-mailové adresy v.@veseli-nad-moravou.cz a vs@veseli-nad-moravou.cz. Odvolání odeslal z e-mailové adresy l.@z.cz, což je patrné z print screenu jeho e-mailového účtu. Správní orgán, konkrétně J. V., potvrdil přijetí e-mailového podání dne 1. 7. 2015, a to e-mailovou zprávou. Žalobce tedy učinil podání ve smyslu § 37 odst. 4 správního řádu, které posléze písemně doplnil v zákonné lhůtě dne 1. 7. 2015. Žalovaný však toto podání žalobce v rozporu se zákonem nerespektoval a jeho odvolání nezákonně zamítl.

[4] S ohledem na shora uvedené žalobce navrhl, aby soud rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

[5] Ve vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že správní orgány postupovaly v souladu s právní úpravou. Zdůraznil, že v době jeho rozhodování nebylo součástí spisu žádné podání žalobce datované a doručené městskému úřadu dne 26. 6. 2015. E-mailová komunikace mezi žalobcem a J. V. byla do správního spisu městského úřadu založena až dne 13. 11. 2015, tedy po podání žaloby. Z podkladů dokládajících tuto komunikaci však plyne, že žalobce svoje podání nezaslal na elektronickou podatelnu městského úřadu (posta@veseli-nad-moravou.cz), což také vedlo k neformální reakci na ni oprávněnou úřední osobou a jejímu nepřiznání účinků této snaze o podání odvolání. V této souvislosti žalovaný odkázal na § 2 odst. 2, odst. 3 písm. c) vyhlášky č. 259/2012 Sb., o podrobnostech výkonu spisové služby, ve znění pozdějších předpisů, týkající se elektronické adresy podatelny. Tuto městský úřad řádně zveřejnil. Předmětné elektronické podání nebylo doručeno na elektronickou podatelnu správního orgánu, což má za následek jeho neúčinnost. Zákon č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a o změně některých dalších zákonů (zákon o elektronickém podpisu), ve znění účinném do 30. 6. 2012, přitom přímo stanovil, že orgán veřejné moci přijímá a odesílá datové zprávy prostřednictvím elektronické podatelny.

[6] Měl-li by být závěr o neúčinnosti doručení opačný, znamenalo by to, že elektronické podání by bylo ve smyslu § 37 odst. 4 správního řádu bez dalšího účinně doručeno, pokud by

bylo zasláno na jakoukoli elektronickou adresu v rámci dané instituce. Takových adres přitom mohou být desítky. Takový výklad by byl absurdní. Poté by se nemuselo rozlišovat mezi doručením na prostou e-mailovou adresu určenou pro styk s veřejností a na jiné e-mailové adresy téhož orgánu, dokonce i na adresy běžných „kancelářských“ pracovníků a pomocných technických a manuálních sil téhož orgánu. Počet e-mailů na jednu elektronickou adresu přitom může denně dosahovat až několika desítek. Zvyšuje se též podíl nevyžádané elektronické pošty (spam), která je bez dalšího mazána. Na všechny pracovníky správního orgánu nelze klást požadavek, aby podrobně zkoumali každou přijatou zprávu, zda se nejedná o podání podle správního řádu, jež by měli přeposlat na příslušnou elektronickou podatelnu.

[7] Daný výklad by přitom paradoxně snížil ochranu práv účastníků, neboť by na pracovníky správních orgánů kladl nesplnitelné požadavky. Docházelo by tudíž k nečinnosti. Žalobce, který nezaslal své podání na elektronickou podatelnu městského úřadu, v podstatě sám vyloučil jakékoli právní účinky této jeho snahy o doručení podání.

[8] Žalovaný se neztotožnil ani s názorem žalobce, že zpráva zasláná J. V. byla potvrzením o přijetí odvolání. Tato e-mailová zpráva nebyla opatřena uznávaným elektronickým podpisem umožňujícím identifikaci a autentizaci osob v prostředí internetu. Postup J. V. byl v souladu s principem dobré správy. Na podání, které mohla bez dalšího odstranit a nezabývat se jím (neboť nebylo zasláno oficiální elektronickou podatelnu), reagovala neformální odpovědí – bez uznávaného elektronického podpisu a nikoliv přes elektronickou podatelnu – s poučením, jak postupovat. Tomuto sdělení ovšem nelze připisovat jakoukoli jinou váhu, než snahu pracovnice správního orgánu činěnou nad rámec svých povinností, a tedy i bez právních účinků, instruovat podatele, jenž učinil podání, kterému taktéž nelze přiznat právní účinky.

[9] Argumenty uvedenými v žalobě tedy žalobce nijak neprokázal, že by odvolání proti rozhodnutí městského úřadu učinil v zákonné odvolací lhůtě. Lze z nich pouze dovodit, že žalobce měl dne 26. 6. 2015 zaslat na e-mailovou adresu oprávněné úřední osoby podání bez zaručeného elektronického podpisu, které však nemá právní účinky bez ohledu na skutečnost, zda je či není následně doplněno dle § 37 odst. 4 správního řádu. Ani skutečnost, že na e-mailovou zprávu žalobce bylo neformálně reagováno, nezakládá jakékoli účinky ve vztahu k podání, na které bylo reagováno nad rámec povinností oprávněné úřední osoby.

[10] Z uvedených důvodů žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Další podání žalobce

[11] V replice k vyjádření žalovaného ze dne 23. 12. 2015 žalobce uvedl, že možnost učinit podání bez zaručeného elektronického podpisu je zakotvena přímo ve správním řádu. Žalobce postupoval dle jeho § 37 odst. 4 a svoje e-mailové podání ze dne 26. 6. 2015 v zákonné lhůtě písemně doplnil. Pakliže přijetí jeho podání bylo potvrzeno oprávněnou úřední osobou, má toto doručení obdobné účinky jako přijetí na elektronickou podatelnu. Při hromadném zasílání e-mailů na individuální adresy by samozřejmě mohlo docházet ke zmatkům, ztrátě zpráv apod. Poslal-li však žalobce podání oprávněné úřední osobě, která jeho přijetí potvrdí a dokonce účastníka řízení poučí o tom, že je má doplnit dle § 37 odst. 4 správního řádu, bylo

podání evidentně doručeno, a tvrzení žalovaného o nutnosti jeho zaslání na jinou e-mailovou adresu, je zcela účelové. Jedná se o stejnou situaci, jako kdyby bylo podání zasláno písemně přímo k rukám oprávněné úřední osoby. Uvedl-li pak žalovaný, že oprávněná úřední osoba v rámci principu dobré správy reagovala na podání žalovaného a poučila jej, nicméně takové reakci nelze přisuzovat jakoukoliv jinou váhu, jedná se o tvrzení účelové a navíc vnitřně rozporné. Na jednu stranu žalovaný uznává, že podání bylo přijato, na druhou stranu se k celé záležitosti staví ryze formalisticky a trvá na tom, že k němu nelze přihlížet. Závěrem žalobce konstatoval, že jeho zástupce byl kontaktován přímo žalovaným, který uznal pochybení a nabídl mu možnost zrušení napadeného rozhodnutí v rámci přezkumu. Žalobce však trval na úhradě nákladů řízení, které musel vynaložit, což žalovaný odmítl. Ke zrušení rozhodnutí v rámci přezkumu tudíž nedošlo.

[12] V podání ze dne 4. 1. 2016 žalobce soudu sdělil, že mu policie dne 3. 1. 2016 zabavila řidičské oprávnění, a to z důvodu dosažení 12 bodů. Rozhodnutí městského úřadu o námitkách proti závěru o dosažení předmětné bodové hranice bylo předmětem jeho nezákonně zamítnutého odvolání. V této souvislosti žalobce požádal o přednostní projednání věci, neboť předtím nebylo vyhověno jeho návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě.

[13] K této žádosti nutno uvést, že soud již v usnesení ze dne 23. 11. 2015 (č. l. 43), jímž zamítl žalobcův návrh na přiznání odkladného účinku, konstatoval, že důvody v návrhu uvedené považuje při celkovém zhodnocení žalobcovy situace za relevantní pro případné přednostní projednání věci *ad hoc* dle § 56 odst. 1 část věty za středníkem s. ř. s. Tyto důvody navíc zabavením řidičského oprávnění dosáhly vyšší kvalitativní úrovně. Vzhledem k tomu soud rozhodl o věci samé přednostně.

V. Posouzení věci soudem

[14] Zdejší soud, v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného, včetně řízení předcházejícího jeho vydání, a shledal, že **žaloba je důvodná**.

[15] Pro danou věc jsou podstatné konkrétní skutkové okolnosti. Některé z nich žalobce podložil listinami, těmito však nebylo třeba dokazovat, neboť listiny totožného obsahu (e-mailové zprávy žalobce ze dne 26. 6. 2015 a oprávněné úřední osoby J. V. ze dne 1. 7. 2015) byly součástí správního spisu předloženého žalovaným.

[16] Ze správního spisu tedy vyplynulo, že dne 11. 6. 2015 žalobce osobně převzal rozhodnutí ze dne 21. 5. 2015, č. j. MVNM/16430/2015, jímž městský úřad zamítl jeho námitky a potvrdil záznam bodů v registru řidičů.

[17] V pátek 26. 6. 2015, tedy v poslední den odvolací lhůty, žalobce zaslal na e-mailové adresy v.veseli-nad-moravou.cz a vs@veseli-nad-moravou.cz elektronicky nepodepsanou e-mailovou zprávu označenou jak v záhlaví zprávy (kolonka *Subject*), tak v samotném textu jako *Odvolání proti rozhodnutí č.j. MVNM/16430/2015*. Zpráva dále v textové části obsahovala označení správního orgánu, oprávněné úřední osoby i žalobce, a text: „*Dobrý den, v souladu s ust. § 81 a násl. zák. č. 500/2004 Sb. (dále jen „SŘ“) se odvolávám v celém*

rozsahu proti výše označenému rozhodnutí ze dne 21. 05. 2015, doručeného mně dne 11. 06. 2015. Odvolání doplním po seznámení s příslušným spisem a poradě s mým právním zástupcem do 15 dní. Děkuji. V Javorníku dne 26. 06. 2015.“

[18] J. V., referentka odboru vnitřní správy Městského úřadu Veselí nad Moravou a současně po celou dobu řízení před městským úřadem oprávněná úřední osoba, zaslala žalobci v reakci na jeho e-mailovou zprávu taktéž elektronicky nepodepsaný e-mail, a to dne 1. 7. 2015 (v 12:17 hod.) ze své osobní úřední adresy *V.@veseli-nad-moravou.cz*. Kolonka „Předmět“ v záhlaví zprávy byla označena jako „*RE: Odvolání proti rozhodnutí č.j. MVNM/16430/2015*“. Samotný text byl následující: „*Dobrý den, dne 26. 6. 2015 bylo na e-mailovou adresu doručeno podání bez uznávaného elektronického podpisu. Odvolání musí mít náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád), a musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu je napadeno a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Správní orgán Vás tímto s ohledem na principy dobré správy poučuje, že pokud nebude Vaše podání podle § 37 odst. 4 správního řádu doplněno a nebude splňovat náležitosti vyžadované v § 37 odst. 2 správního řádu, nebude možné Váš úkon považovat za podání. S pozdravem J. V. referent odboru vnitřní správy.*“

[19] Dne 1. 7. 2015 žalobce zaslal městskému úřadu poštou podání obsahově totožné s podáním učiněným již dne 26. 6. 2015 prostřednictvím e-mailu. Městský úřad je obdržel dne 2. 7. 2015. Dne 17. 7. 2015 městský úřad postoupil spis s odvoláním žalovanému. V předkládací zprávě navrhl, aby žalovaný odvolání zamítl a rozhodnutí městského úřadu potvrdil. Žalovaný přípisem ze dne 24. 7. 2015 spis vrátil městskému úřadu s tím, aby žalobce vyzval k odstranění vad odvolání, a to k doplnění odvolacích důvodů a náležitosti podpisu. K výzvě městského úřadu ze dne 5. 8. 2015 žalobce předmětné vady odstranil podáním ze dne 24. 8. 2015. Městský úřad poté opětovně spis s odvoláním postoupil dne 11. 9. 2015 žalovanému; v předkládací zprávě ovšem již mimo jiné podotkl, že odvolání bylo podáno opožděně. Navrhl nicméně, aby žalovaný odvolání zamítl a rozhodnutí městského úřadu potvrdil. Dne 6. 10. 2015 pak žalovaný vydal nyní žalobou napadené rozhodnutí.

[20] Aby s podáním účastníka ve správním řízení byly spojeny právní účinky, lze je podle § 37 odst. 4 správního řádu učinit třemi základními technickými způsoby, a to písemně, ústně do protokolu nebo v elektronické podobě podepsané uznávaným elektronickým podpisem. Podání učiněné v jiné formě, např. prostřednictvím veřejné datové sítě (internetu) bez použití zaručeného elektronického podpisu, tj. běžným e-mailem, jako tomu bylo v projednávaném případě, přitom není *a priori* vyloučeno, pokud je následně (do 5 dnů) potvrzeno jedním ze tří shora uvedených technických způsobů preferovaných správním řádem.

[21] To znamená, že podání učiněné prostřednictvím veřejné datové sítě – internetu – nemusí být podepsáno uznávaným elektronickým podpisem za podmínky, že je do 5 dnů potvrzeno v elektronické podobě podepsané zaručeným elektronickým podpisem, popřípadě doplněno písemně nebo ústně do protokolu. Pouze pokud by podatel své podání učiněné v elektronické podobě bez uznávaného elektronického podpisu, tj. podání učiněné mimo zákonem předepsanou formu, nijak nedoplnil, hledělo by se na jeho podání jako by nebylo učiněno a nebylo by tak možno hovořit o jeho právních účincích.

[22] Tak tomu však v daném případě nebylo. Žalobce v poslední den odvolací lhůty, dne 26. 6. 2015, podal odvolání proti rozhodnutí městského úřadu prostřednictvím veřejné datové sítě bez použití uznávaného elektronického podpisu (prostým e-mailem). Do pěti dnů od tohoto úkonu pak odvolání potvrdil tak, že jej v písemné formě dne 1. 7. 2015, tedy v poslední den lhůty, zaslal městskému úřadu poštou [lhůta tak byla zachována dle § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu].

[23] Žalovaný na svou obranu zejména uvedl, že elektronické podání žalobce ze dne 26. 6. 2015 nebylo doručeno na elektronickou podatelnu správního orgánu, což má za následek jeho neúčinnost. Zde je nutno uvést, že, jak plyne již z výše uvedeného, žalobce předmětné podání vskutku nezaslal na oficiální elektronickou adresu podatelny městského úřadu (posta@veselinad-moravou.cz). Z této skutečnosti však nelze dovodit neúčinnost tohoto podání, neboť z žádného právního předpisu (tedy ani ze správního řádu, zákona o elektronickém podpisu či vyhlášky č. 259/2012 Sb.) takový automatický následek neplyne, přestože je zjevné, že účelem zveřejňovaných elektronických adres podatelny [§ 2 odst. 2, odst. 3 písm. c) vyhlášky č. 259/2012 Sb.] je, aby na ně podatelé zasílali svoje podání. Na tomto místě je vhodné připomenout závěr Nejvyššího správního soudu, který v rozsudku ze dne 16. 12. 2010, č. j. 1 Ans 5/2010-172, publ. pod č. 2440/2011 Sb. NSS (www.nssoud.cz), shledal, že ze zákona o elektronickém podpisu (ovšem v dříve účinném znění), plyne povinnost všech osob posílat datové zprávy související s výkonem veřejné moci vůči fyzickým a právnickým osobám do elektronické podatelny orgánu veřejné moci. Pokud tedy osoba učinila své elektronicky podepsané podání jinak než prostřednictvím elektronické podatelny (v daném případě prostřednictvím běžné e-mailové adresy správního orgánu), nemohlo se jednat o podání ve smyslu § 37 odst. 4 *věty první* správního řádu. Současně však Nejvyšší správní soud uvedl, že podání, byť elektronicky podepsané, avšak nezaslané na adresu elektronické podatelny, je srovnatelné s podáním učiněným pomocí jiných technických prostředků ve smyslu *věty druhé* citovaného paragrafu, a je-li v pětidenní lhůtě potvrzeno či doplněno, je na ně nutno nahlížet jako na účinně podané.

[24] K uvedenému navíc přistupuje i výslovná právní úprava. Obecné principy příjmu dokumentů jsou stanoveny v § 2 odst. 1 vyhlášky č. 259/2012 Sb., podle něhož veřejnoprávní původce přijímá doručené dokumenty v podatelně. V případě doručeného dokumentu předaného veřejnoprávnímu původci *mimo podatelnu* a dokumentu vytvořeného z podání nebo podnětu učiněného ústně, který se považuje za dokument doručený, veřejnoprávní původce *zajistí jeho bezodkladné předání podatelně nebo bezodkladné provedení úkonů* stanovených touto vyhláškou v souvislosti s příjmem, označením a evidencí dokumentů příslušnou organizační součástí veřejnoprávního původce.

[25] Již z této obecné úpravy lze dle soudu dovodit jednoznačnou povinnost oprávněné úřední osoby, která na svůj úřední e-mail obdržela podání žalobce označené jako odvolání (a jež navíc odvoláním bylo i svým obsahem), aby zajistila jeho oficiální spisovou evidenci.

[26] Nad to je ovšem shora uvedený obecný princip ve výše naznačeném směru konkretizován v § 5 odst. 1 vyhlášky č. 259/2012 Sb., jenž stanoví: „Pokud je v adrese na obálce doručené veřejnoprávnímu původci uvedeno nad názvem veřejnoprávního původce jméno, popřípadě jména, a příjmení fyzické osoby, předá veřejnoprávní původce obálku adresátovi, popřípadě jím určené fyzické osobě, neotevřenou. Zjistí-li adresát po otevření

obálky, která mu byla předána, že obsahuje dokument úředního charakteru, *zabezpečí bezodkladně jeho dodatečné označení a zaevidování*. Pokud je v adrese na obálce doručené veřejnoprávnímu původci uvedeno jméno, popřípadě jména, a příjmení fyzické osoby pod názvem veřejnoprávního původce nebo vedle něj, veřejnoprávní původce postupuje, jako by údaje o fyzické osobě nebyly na obálce uvedeny. Pokud byl *dokument v digitální podobě úředního charakteru* zaslán na adresu elektronické pošty zřízenou veřejnoprávním původcem, která nebyla veřejnoprávním původcem zveřejněna podle § 2 odst. 3 písm. c) jako elektronická adresa podatelny, postupuje adresát obdobně *podle věty druhé.*“ (zvýraznění provedeno soudem)

[27] Oprávněná úřední osoba tímto způsobem nepostupovala a podání žalobce ze dne 26. 6. 2015 tudíž nebylo oficiálně zaevidováno. Současně pak oprávněná úřední osoba obdržené podání ani nevytiskla a neučinila je tak obsahem správního spisu (tak se stalo až dodatečně, po podání žaloby). Žalovaný tak při posuzování včasnosti podaného odvolání vycházel z neúplného správního spisu. O tom sice reálně nevěděl, nicméně uvedené pochybení městského úřadu je mu přičitatelné, neboť žalobce odvolání podal včas a závěr žalovaného o opožděnosti odvolání je s objektivním skutkovým stavem ve zřejmém rozporu.

[28] K uvedenému je nutno dodat, že ze správního spisu není nijak patrné, že by žalobce odvolání nezaslal na zveřejněnou elektronickou adresu podatelny z obstrukčních pohnutek. Současně lze nalézt dostatečnou míru pochopení pro jím vybrané e-mailové adresy. Ostatně městský úřad v tomto ohledu není bez „viny“ – v záhlavích a zápatích přípisů zasílaných jím žalobci v průběhu správního řízení (viz přípisy ze dne 16. 12. 2014, 8. 1. 2015, 16. 4. 2015), totiž uváděl adresy různé, např. *mesto@veseli-nad-moravou.cz*, *vs@veseli-nad-moravou.cz*, *posta@veseli-nad-moravou.cz*, na webových stránkách městského úřadu pak lze nalézt jak e-mailovou adresu oprávněné úřední osoby (*V.@veseli-nad-moravou.cz*), tak i „oficiální e-mail“ odboru, do něhož je zařazena (*v_vs @veseli-nad-moravou.cz*).

[29] Odmítnout lze v daném případě i hypotetickou námitku úmyslného zaslání důležitého dokumentu úředního charakteru (odvolání) osobě zcela nekompetentní, např. vrátnému, či údržbě. Jak uvedeno již výše, oprávněná úřední osoba vedla celé řízení od počátku a i vzhledem k uvedeným formálním náležitostem podaného odvolání nemohla mít pochyb, o jaké podání se jedná. Tyto pochyby skutečně neměla, neboť žalobci dne 1. 7. 2015 odpověděla (byť elektronicky nepodepsanou e-mailovou zprávou) způsobem, který naopak žalobce musel zcela objektivně ujistit, že jeho podání ze dne 26. 6. 2015 správní orgán fakticky obdržel. Po účastníku řízení, který navíc není zastoupen právním profesionálem, nelze požadovat, aby rozlišoval, zda věcně zaměřená zpráva, kterou obdržel od správního orgánu v reakci na jím učiněné podání v rámci vedeného správního řízení, je oficiálním úředním dokumentem nebo pouhým nezávazným doporučením či neformálním aktem, jak se snažil naznačit žalovaný ve vyjádření k žalobě.

VI. Závěr a náklady řízení

[30] Z výše uvedených důvodů soud shledal rozhodnutí žalovaného nezákonným. Proto jej zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1, 4 s. ř. s.). V něm bude žalovaný vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

[31] Žalobce dosáhl v řízení o žalobě plného úspěchu, a proto má právo na náhradu nákladů řízení vůči žalovanému. Odměna žalobcovy advokátky a náhrada hotových výdajů byla stanovena podle § 35 odst. 2 s.ř.s. a vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů. V daném případě se jednalo o tři úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, žaloba, replika k vyjádření žalovaného ze dne 23. 12. 2015) a tři režijní paušály, ve výši 3 x 3 100 Kč a 3 x 300 Kč [§ 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d), § 13 odst. 3 advokátního tarifu], tedy celkem 10 200 Kč.

[32] Žalobci dále přísluší náhrada za zaplacený soudní poplatek za žalobu ve výši 3 000 Kč a za návrh na přiznání odkladného účinku ve výši 1 000 Kč. Zdejší soud se ztotožnil s názorem vysloveným Krajským soudem v Praze v rozsudku ze dne 29. 1. 2014, č. j. 45 A 11/2012-61 (dostupný na www.nssoud.cz), že neúspěšné podání návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě bez dalšího neznamená, že náklady vynaložené v souvislosti s tímto úkonem jsou náklady nedůvodnými ve smyslu § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. Využití možnosti podat návrh na přiznání odkladného účinku žaloby jako institutu výslovně upraveného v soudním řádu správním, aniž by šlo o zjevné zneužívání tohoto institutu (např. co do počtu opakovaných návrhů), nákladem nedůvodně vynaloženým k ochraně práv ve shora uvedeném smyslu není. Nic na tom nemění ani ta skutečnost, že takový návrh nebyl úspěšný a tedy nevedl k přiznání odkladného účinku žaloby. Rozhodný je pouze úspěch účastníka ve věci samé. Otázka úspěchu při dílčích rozhodnutích předběžné povahy učiněných soudem v průběhu řízení je v tomto ohledu naopak nepodstatná.

[33] Celkem tedy byla žalobci vůči žalovanému přiznána náhrada nákladů ve výši 14 200 Kč. K jejímu zaplacení soud určil přiměřenou lhůtu.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 19. ledna 2016

JUDr. Zuzana Bystřická, v.r.
předsedkyně senátu